

I NORGE MED EGEN BIL

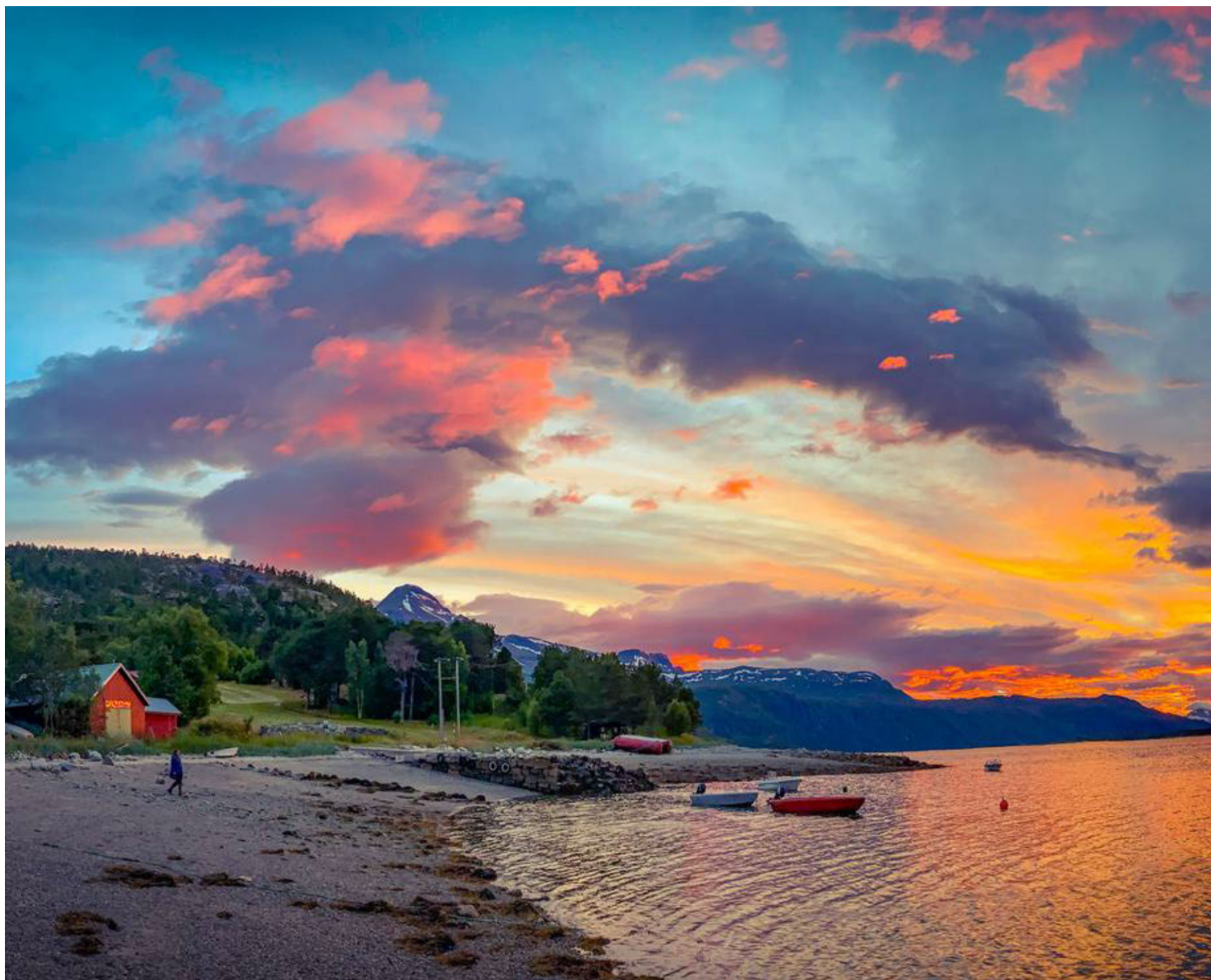
Vi tog bilen med på fær- gen fra København til Oslo. Pris for medbragt bil, fire personer og ka- hyt udgør typisk fra 1.200-3.200 kroner af- hængig af kahytklasse og afgangsdato. Vi tog bilfær- gen hjem fra Kristi- ansand til Hirtshals for cirka 1.000 kroner.

Fra Moskenes på det sydlige Lofoten skød vi genvej ved at tage fær- gen tilbage til Bodø på fastlandet. Fær- gen kostede med bil og 4 per- soner 800 danske kroner – her anbefales booking.

Kortere lokalfærgeover- farter indgår desuden mange steder som en in- tegreret del af det nor- ske vejnet – de sejler i pendulfart, og det er normalt ikke nødvendigt at booke dem på for- hånd.

Der er meget få tospore- de veje og ganske få mo- torveje. Landeveje går ofte gennem byer og den tilladt hastighed på lan- devej varierer derfor fra 50 til 90 km/t. Vores gennemsnitshastighed ved 4.000 km kørsel var 70 km/t.

Taksterne for fartbøder er hårrejsende, så folk kører generelt behersket. Tunnellerne er lange, mange og mørke. Lær- dalstunnellen er med 24,5 km verdens læng- ste vej-tunnel. Vej-, tun- nel- og lokalfærgeafgif- ter opkræves automatisk via scan af bilens num- merplade – vi brugte cir- ka 1.000 kroner herpå i løbet af tre uger.

Midnatssol over Ofoten-provinsen. Bådehusfesten foregår i den røde bygning til venstre.

På en stejl grund har norske Gunnar Garfors – Skandinavien mest berejste mand – selv bygget sin bræddehytte.

Øhop og vildmarks camping under en magisk midnatssol

Nordnorge byder om sommeren på midnatssol, bådehusfester, vandreture i Ringenes Herre-landskaber og okseblodsfarvede fiskerhytter på pæle foran takkede bjerge.

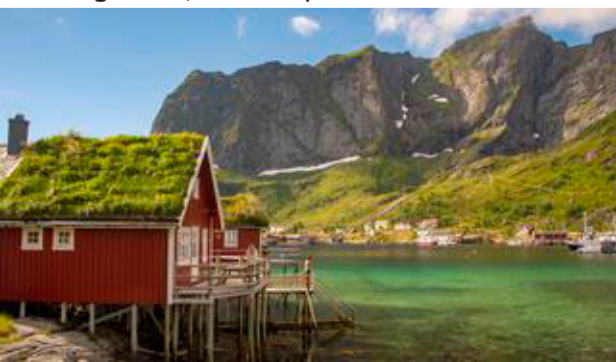
TEKST OG FOTO: JAKOB ØSTER

Vildmarks camping ved Skjomens kyst i Nordnorge.

På den private kyst har Gunnar konstrueret et naturligt bassin, der holder på vandet ved lavvande.

Sommeridyl på Moskenesøen på Lofoten.

V i må da håbe, GPS'en ikke tager fejl,« siger min kæreste lettere stresset. Siden starten hjemme fra København har vi i egen bil og med færge efterhånden tilbagelagt mere end 2.000 kilometer. Nu befinder vi os i den tyndt befolkede nordnorske region Ofoten godt 250 kilometer nord for polarcirklen og næsten så langt fra civilisationen, man kan komme.

Her kringler den smalle landevej sig for foden af vældige bjerge rundt om pynt efter pynt langs den brede Skjomen-fjord.

Vi har selv plottet et par alenlange koordinater ind på Google Maps på min telefon. Koordinaterne angiver, hvor vi – et sted langs kysten ude midt i ingenting – forhåbentlig snart kan parkere vores bil.

Derfra skal vi samles op af en lille jolle og sejles over til den anden side af fjorden til en privat kyst, som inde fra fastlandet ellers kun kan tilgås til fods via tilgroede stier.

På ukendt grund

Ude midt i fjorden troner to små røde pæletræhuse på en lille klippeø og ligner noget fra et postkort. Bag dem rager Nordlands bjerge op mod den påfugleblå himmel. Med let bankende hjerter krydser vi fingre for at min norske kamerat, som skal tage imod os, indfinder sig på det aftalte opsamlingssted.

Kort efter runder vi endnu et næs og bag det tager gode Gunnar Garfors heldigvis storsmilende imod. Gunnar er Skandinaviens mest berejste mand, i hvert fald hvis man regner ud fra antal landebesøg. Han er født her i Nordnorge, bor nu i Oslo og tilbringer sine somre i sin spartanske bjælkehytte her langt mod nord.

Jeg er så heldig at kende ham, fordi jeg har bidraget til hans seneste bog om verdens mindst

besøgte lande, og fordi vi begge er blandt de knap 250 mennesker på kloden, der har besøgt alle verdens lande. Gavmildt har han tilbudt, at vi kan få en smagsprøve på livet i det særlige norske sommerfjeld.

I hans lille jolle krydser vi snart efter fjorden, mens vi ivrigt spejder efter de småhvaler og ørne, der ofte frekventerer bugten. Undervejs beretter Gunnar, at fiskene under os bider på næsten øjeblikkeligt, når blot man kaster en nøgen krog ud til dem.

Højt på en stejl grund ligger bjælkehytten, som ligner noget fra en nordisk fabel, og byder på en udsigt af en anden verden. Hytten er kystens sydligste, så det er yderst sjældent, at der kommer nogen forbi. Nord herfor ligger kun ti andre bebyggelser, heriblandt en slægtsgård tilhørende Garfors-familien.

Hurtigt slår vi vores medbragte telt op helt nede ved fjorden. Ungerne er ellevilde og synes det hele minder om en privat udgave af "Alene i vildmarken" – som i øvrigt er optaget ikke langt herfra.

Her er ingen elektricitet – heller ikke i hytten – og toilettet består af et simpelt muldjordsdåse ude bagved. Men naturen er storslået, den rindende bæk kan holde vores øl og mejerivarer kolde, og vi har alt, hvad vi behøver.

En hilsen fra Elon Musk

Bedst som vi har fået lagt grillristen hen over aftenens bål på klipperne ved vandkanten, lægger Gunnar igen jollen til land. Fra den modsatte bred har han hentet sine venner – Jens og Ellen, et midaldrende dansk/norsk ægtepar – og fragtet dem over fjorden.

»Undskyld vi kommer for sent,« siger Ellen og fortsætter:

»Men Elon Musk ringede lige for at ønske god sommer, så vi kom ikke afsted til tiden!«

”

Højt på en stejl grund ligger bjælkehytten, som ligner noget fra en nordisk fabel, og byder på en udsigt af en anden verden.

Foran bådehuset bevæger midnatssolen sig i ring ned mod og snart igen op over horisonten og maler bjergtoppene i changerende nuancer af rød og gul.

► Norge er det land i verden uden for USA, der råder over flest Teslaer pr. indbygger, og Jens har brugt forskellige af firmaets modeller som firmabil på sin øjenklinik. Parret har derfor, inklusiv et par privatbiler, været ejere af hele fjorten luksus-elbiler. På en af Tesla-stifterens første salgsturnéer i Norge lærte ægteparret ham at kende, og igennem årene har de efterhånden besøgt hinanden adskillige gange.

Bænket om det hyggelige bål finder vi snart efter ud af, at Tesla-kongen ikke er den eneste notabilitet i parrets omgangskreds. For at det ikke skal være løgn er de også venner med Børge Ousland – Norges velsagtens mest kendte, nulevende polarforsker, som var den første i historien til solo at krydse Antarktis.

Naustfest

Næste aften er vi igen inviteret til selskab – en såkaldt *naustfest* – i et bådehus. Festen er en norsk midsommertradition som normalt holdes som et sammenskudsgilde, hvor alle medbringer hjemmelavede retter. Her er fiskegratin, friskfanget laks, rejer og fiskekager.

Med børnene har vi tidligere på dagen samlet blåmuslinger på stranden, og heraf har Gunnars kæreste lavet en særdeles velsmagende muslingesuppe. Fra vores skæve campingstole betragter vi snart efter med frisk fisk i maven og i selskab med de flinke naboer, det spektakulære *vista* over fjorden.

Foran bådehuset bevæger midnatssolen sig i ring ned mod og snart igen op over horisonten og maler bjergtoppene i changerende nuancer af rød og gul.

Med lidt for meget rødvin i blodet staver vi sidst på natten langs kysten hjem mod vores afsidesliggende og hyggelige telt – det er heldigvis let at finde for her bliver aldrig mørkt. Der er til gengæld ikke klare stjerner nok på den lyse himmel til at beskrive, hvor højt vi værdsætter vores ophold her.

Lofoten, det bjergrige øhav

Fra den særdeles sparsomt beboede Ofoten-provins sætter vi efter vores vildmarkshytteferie kursen videre mod det anderledes turistede Lofoten-øhav nogle timers kørsel derfra. Mange nordmænd synes at have sat kursen på indenrigsferie her op til den arktiske øgruppe, der, forbundet af broer, slanger sig ud i Norskehavet.

Vi kører over de bugtende broer fra ø til ø mellem små fiskerbygder med klassiske røde pæleopstyltede *rorbuer*-træhuse – tidligere fiskerhuse opført ude i vandet. Takkede, som halen på et søuhyre, lurer bjergene bag dem.

Spækhuggere spottes jævnligt langt kysterne, adskillige af husene har græs på taget, her er arktisk strand med kridhvidt sand, fænomenele muligheder for aktivt friluftsliv og overalt hænger fisk til tørre på enorme træstativer. Op langs bjergene omkring byerne ligger pittoreske farvede træhuse på forskudte plateauer.

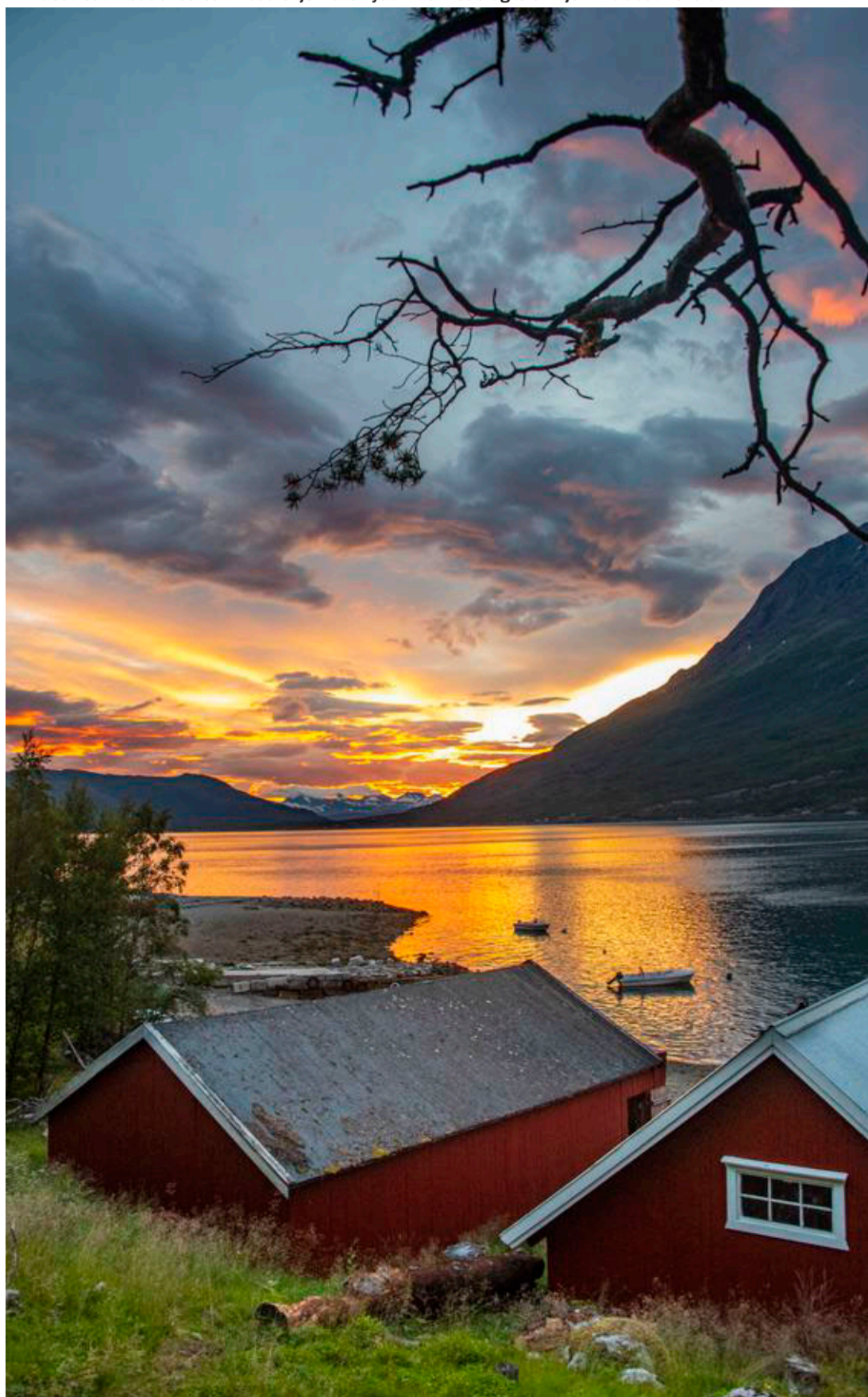
Fra verdens måske mest spektakulære fodboldbane – omkranset af klipper, broer og øer – i hyggelige Henningsvær fortsætter vi til Nusfjord, som er et af Norges ældste fiskerlejer. Vi ender ved broen ud mod halvøen Reine og Nordnorges angiveligt flottigst benyttede fotoudsigtspunkt.

Familievandring i Ringenes Herre-landskab

Den måske allerbedste udsigt over Lofotens stor-slåede topologi får man imidlertid ved at følge vandreruten Ryten på Moskenesøen. I et landskab, der burde have fået Hollywood til øjeblik-

Til naustfest – bådehusfest – ved Skjomens kyst. Alle medbragte en hjemmelavet fiskeret.

Midnatssol over hytte og bådehus i Nordnorge.

OVERNATNING I NORGE

Vi boede primært i hyggelige hytter på fænoment smukt beliggende campingpladser – typisk med eget toilet, bad og køkken. Glimrende hytter koster fra omkring 500 kr. pr nat.

Overnatning i eget telt koster typisk 250 kr. pr nat for en familie. På vej sydpå overnattede vi på budgethotel i Bergen for 560 kr. pr nat.

I Stavanger boede vi på Airbnb for 500 kr. pr nat. I Sørvågen på Moskenesøen i Lofoten boede vi i en rorbuer – en renoveret tidligere fiskerhytte på pæle – til 1.000 kr. pr nat.

► keligt at omlægge optagelserne af "Ringenes Herre"-filmene hertil, går vi med vores børn på 11 og 13 år et par stejle timer mod toppen.

Herfra kan vi langt under os se det turkisfarvede vand slå ind over Kvalvika strand. Ligesom ved ikoniske Trolltunga stikker en klippeblok ud over skrænten, og hvis man tager billeder fra den rigtige vinkel, kan man skabe den illusion, at man står eller hænger på en klippe uden noget under sig.

Et underliggende udhæng gør dog operationen mindre farlig end den lyder, og selv om der ikke er nogen afspærring og udhænget leder stejlt ned mod afgrunden, er der heldigvis endnu ingen, der er styrtet i dybet.

Efter dages uforlignelig vandring og sightseeing – og efter i alt at have tilbagelagt 2.300 kilometer siden vi tog hjemmefra – ankommer vi endelig til Å, hvis placering yderst på spidsen af Lofoten er lige så terminal som bogstavets placering i alfabetet.

Overalt hænger også her torsk til tørre mellem de okseblodsfarvede fiskerhytter, og man estimerer, at der her helt frem til 2. verdenskrig hang mere end 700.000 torsk til tørre i solen.

Efter at have oplevet friluftsliv og seværdigheder i verdensklasse er det tid til at tage færgen ind til fastlandet og sætte kursen tilbage syd for polarcirklen og ned forbi de mere klassiske byer og attraktioner i det sydlige Norge.

Fem andre oplevelser i Norge

Trondheim

Den tidligere norske hovedstad er mere end 1.000 år gammel. Fra den gamle skæve pæleopstyltede pub Den Gode Nabo kan du betragte den gamle bybro over Nidelven-floden. Tæt derved kan du tage "Sykkelheisen Trampe".

Her kan du sætte foden på en kabellift, der skubber dig og din cykel 130 meter op til Øvre Baklandet med en gennemsnitlig stigning undervejs på 20 pct. Og en halv times kørsel uden for byen kan man på hovedvejen få taget et billede af sig selv under et byskilt, der annoncerer, at man er ankommet til forstaden Hell.

Geirangerfjorden

Den spektakulære Unesco-listede fjord er tidligere af Lonely Planet udråbt som "Skandinaviens bedste rejsedestination". Fra Flydalsjuvet-udsigtspunktet kan man tage det klassiske foto af en tilskuer på størrelse med en tændstikmand der fra en udstikkende klippe spejder ud over den dybe fjord.

Efterfølgende kan man fra Ørnesvinget betragte fjorden nordfra og fra betalingsudsigtspunktet (200 NOK pr bil) Dalsnibba kan man besigtige gletsjerne, der fører ned gennem dalen til fjorden. Og få rødglødende bremses i hårnålesvingene når man skal ned derfra igen.

Bergen

Klemte inde mellem kyst og byfjælde byder hovedbyen i provinsen Vestlandet på i gennemsnit 213 dage om året med registreret nedbør. I januar 2007 blev der sat ny rekord, da det regnede 84 dage i træk.

Byen er især kendt for sine farvede, skæve træhuse nær havnen. Husene på Bryggen blev oprindeligt opført i middelalderen, men er brændt ned mindst 7 gange, og de ældste nuværende huse menes at dateres fra starten af 1700-tallet.

Preikestolen

25 kilometer fra Stavanger rager det kendte fjeldplateau lodret op i luften og troner som en prædikestol 604 meter over Lysefjorden. Vandreturen op til toppen, hvor man kan stå på den plane granitklippe, er 3,8 kilometer lang og tager normalt knap et par timer.

Det er en af Norges mest populære attraktioner med årligt omtrent 300.000 besøgende. Der er hverken hegn eller afspærringer og går man for tæt på kanten for at få taget et foto, risikerer man derfor at dratte den ganske lange vej ned i havet.

Stavanger

Kommunesæde for Rogaland-provinsen og Norges såkaldte oliehovedstad. Byen byder udover et spændende oliemuseum på en brostensbelagt gammel by med smukke hvide træhuse og på et barområde på Rosenkildetorget over for Strandkaeien, der med sine farvede huse og skibene, der ligger til kaj, minder lidt om danske Nyhavn.

Geirangerfjorden er 15 kilometer lang og udgør en arm af Storfjorden. Inderst i fjorden ligger Geiranger. Fjorden er et af Norges mest besøgte turistmål, og blev i 2005 indskrevet på UNESCO's Verdensarvsliste.

Preikestolen udgør et cirka 25 x 25 meters stort plateau der som en prædikestol troner over Lysefjorden.

Solnedgang over Bryggens skæve, gamle træhuse i Bergen.

Brostensbelagte gader og hvide træhuse i den gamle by i Stavanger.

Den kulørte havnefront i Stavanger tager sig fin ud i den blå time.

PRISNIVEAUET I NORGE

Prisniveauet i Norge ligger noget over det danske. En halv liter fadøl på en bar i Norge koster for eksempel cirka 130 NOK. En pakke toastbrød koster omkring 35 NOK, og især kød er meget dyrt.